

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการวัดผลวิชาพลศึกษาในโรงเรียน
รัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยัง
อาจารย์พลศึกษาที่สอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร
จำนวน 150 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 65 โรงเรียน และได้รับแบบสอบถามคืนมาจากอาจารย์
พลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 85.33

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามปัญหาการวัดผลวิชาพลศึกษาในระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสาร วารสาร
ต่าง ๆ และการสัมภาษณ์ตรงจากผู้รู้ทางพลศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการร้อยละ ค่าเฉลี่ย ของอาจารย์พลศึกษาที่สอนในโรงเรียน
รัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความ
เรียง

ผลการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

1. รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

อาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่เป็นชายมากกว่าหญิง และมีอายุระหว่าง 26-30 ปี
ส่วนใหญ่มัธยมศึกษาชั้นปริญญตรี มีประสบการณ์สอนระหว่าง 1-5 ปี มีเวลาที่ทำการสอนวิชา
พลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมาแล้วระหว่าง 1-5 ปี จำนวนชั่วโมงที่ทำการสอน
วิชาพลศึกษาในแต่ละสัปดาห์ระหว่าง 11-20 ชั่วโมง จำนวนห้องเรียนที่รับผิดชอบระหว่าง
6-10 ห้อง โรงเรียนที่ทำการสอนส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนสหศึกษา วิชาพลศึกษาที่ทำ
การสอนส่วนมากได้แก่วิชาบอลเลย์บอล บาสเกตบอล แบดมินตัน กระบี่กระบอง และกิจกรรม

เข้าจังหวัด (สี่ภาค) อาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่เคยได้รับการศึกษาหรืออบรมเกี่ยวกับการวัดผลวิชาพลศึกษามาก่อน และงานที่ทำนอกเหนือจากการสอนส่วนใหญ่ต้องทำงานด้านกรปลูกครอง กิจกรรมเสริมหลักสูตร

2. วิธีการวัดผลวิชาพลศึกษา

วิธีการวัดผลวิชาพลศึกษาที่อาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใช้ในการวัดผลมาก เรียงตามลำดับแต่ละด้านได้ดังนี้ ด้านความรู้ วัดโดยการสอบข้อเขียนแบบปรนัย วัดการสอบข้อเขียนในเวลาเฉพาะนอกเวลาเรียน วัดโดยการสอบข้อเขียนแบบปรนัยและอัตนัย ด้านสมรรถภาพทางกาย วัดเฉพาะรายการทดสอบสมรรถภาพทางกายบางรายการ อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ควบคุมรายการทดสอบเองทั้งหมด วัดในคาบเรียนบางคาบเรียน ด้านทักษะวัดทั้งทักษะเฉพาะและการเล่นเป็นทีม อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ควบคุมการทดสอบทั้งหมด วัดในคาบเรียนบางคาบเรียน ด้านเจตคติ วัดจากการมาเรียนและการแต่งกายของนักเรียน วัดโดยการสังเกตนักเรียนในขณะที่เรียน วัดเจตคตินักเรียนบางคาบเรียน

3. ปัญหาการวัดผลด้านความรู้

อาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเห็นว่า ปัญหาที่ประสบมาก ได้แก่ หน่วยกิตวิชาพลศึกษามีน้อย ทำให้นักเรียนขาดความสนใจในการสอบข้อเขียน นักเรียนขาดความสนใจเพราะถือว่าความรู้ทางด้านพลศึกษาไม่เกี่ยวกับการสอบเข้าศึกษาต่อ คะแนนในการสอบข้อเขียนมีน้อย นักเรียนไม่หวังผลจากการสอบข้อเขียน นักเรียนมีความเชื่อว่า ถ้าคะแนนทางด้านการปฏิบัติ คะแนนสอบข้อเขียนไม่สำคัญ นักเรียนเคยสอบวิชาพลศึกษาเฉพาะภาคปฏิบัติมาก่อนเป็นส่วนมาก จึงไม่คุ้นเคยกับการสอบแบบข้อเขียน นักเรียนใช้เวลาในการตอบคำถามในข้อสอบน้อยเกินไป การให้ความรู้โดยการแจกเอกสารให้นักเรียนไปอ่านครูไม่มีโอกาสอธิบายหรือสอนโดยตรง ทำให้มีปัญหาดอกการวัดผล ส่วนปัญหาอื่น ๆ อาจารย์พลศึกษาเห็นว่า ประสบน้อย

4. ปัญหาการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย

อาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเห็นว่า ปัญหาที่ประสบมาก ได้แก่ สถานการณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการวัดผลสมรรถภาพทางกายบางอย่าง การวัดสมรรถภาพทางกายโดยครูสอนคนเดียวทำให้ล่าช้าและเสียเวลามาก การวัดสมรรถภาพทางกายบางอย่างต้องใช้เครื่องมือในการวัดทำให้วัดได้ยาก การวัดไม่ครบทุกด้านทำให้ยากต่อการวินิจฉัยสมรรถภาพทางกายของนักเรียน ความยากลำบากในการวัดสมรรถภาพทางกายของนักเรียนให้ครบทุกด้าน การวัดสมรรถภาพทางกายไม่สามารถทำพร้อมกันได้ นักเรียนจะมีเวลาวางมาก เวลาในการวัดแต่ละครั้งมีจำกัดไม่สามารถวัดในรายการทดสอบได้ทุกอย่าง การวัดสมรรถภาพทางกายมีองค์ประกอบที่จะวัดหลายอย่างทำให้เสียเวลามาก การวัดสมรรถภาพทางกายหลายอย่างในเวลาเดียวกันนักเรียนปรับตัวเข้าสู่สภาวะปกติไม่ทันการทดสอบสมรรถภาพทางกายนอกเวลาเรียนมีปัญหาเพราะใช้เวลาว่างโรงเรียนสหศึกษาจัดรายการทดสอบเพื่อวัดสมรรถภาพทางกายของนักเรียนได้ยาก ช่วงเวลาการพักระหว่างการทดสอบมีผลต่อการปฏิบัติในการทดสอบรายการต่อไป มีปัญหาในการกำหนดช่วงเวลาพักระหว่างการทดสอบแต่ละรายการให้เท่ากันทุกคน การวัดผลในแต่ละช่วงเวลาของแต่ละภาคเรียนก่อนสอบหรือหลังสอบประจำภาค มีผลต่อสมรรถภาพทางกาย นักเรียนที่ทดสอบไม่ครบตามรายการและยากในการทดสอบเพิ่มเติม ส่วนปัญหาอื่น ๆ อาจารย์พลศึกษาเห็นว่า ประสมน้อย

5. ปัญหาการวัดผลทางด้านทักษะ

อาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเห็นว่า ปัญหาที่ประสบมาก ได้แก่ สถานการณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกไม่เอื้ออำนวยต่อการวัดทักษะบางอย่าง การวัดทักษะเป็นทีมทำให้เป็นปรนัยได้ยาก การทดสอบทักษะเป็นทีมใช้เวลามาก การวัดทักษะก็พานักเรียนไม่สามารถทำพร้อมกันได้ทั้งหมด จึงทำให้นักเรียนมีเวลาวางมาก นักเรียนสนใจการแข่งขันมากกว่าการทดสอบทักษะเฉพาะตัว การวัดทักษะเฉพาะตัวต้องใช้เวลามากทำให้เสียเวลาเรียน การให้นักเรียนหมุนเวียนทำหน้าที่ตำแหน่งต่าง ๆ ครบทุกคนมีปัญหา

เรื่องเวลา การวัดทักษะน้อยอย่างเกินไปทำให้ไม่ครอบคลุมทักษะของกีฬาอื่น ๆ การวัดทักษะติดต่อกันหลาย ๆ อย่าง นักเรียนเกิดความล่าช้าและทักษะเสียไป การวัดทักษะมากอย่างเกินไป นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และให้ความสำคัญน้อยลง หาเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับทักษะกีฬามาใช้เปรียบเทียบไม่ได้ การให้คะแนนทักษะโดยการประเมินค่าการกระทำในเวลาสอบที่ต่างกัน ทำให้มีข้อผิดพลาดได้ การวัดโดยใช้เวลาหรือจำนวนครั้งเป็นเกณฑ์ทำให้ขาดการวัดเกี่ยวกับทักษะที่ถูกต้อง ความยากลำบากในการวัดโดยใช้เกณฑ์เวลาหรือจำนวนครั้งกับทักษะที่ถูกต้องพร้อมกัน การเล่นในการแข่งขันเป็นทีม ตำแหน่งและหน้าที่ของผู้เล่นไม่เหมือนกัน ทำให้นักเรียนใช้ทักษะที่แตกต่างกัน การให้คะแนนโดยการสังเกตการเล่นเป็นทีมอาจมีผู้สอนไม่สามารถสังเกตได้ทั่วถึง การให้คะแนนความสามารถของทักษะเป็นทีมมีความยากลำบากเพราะสภาพทางกายของนักเรียนแตกต่างกัน ส่วนปัญหาอื่น ๆ อาจารย์พลศึกษาเห็นว่า ประสมน้อย

6. ปัญหาการวัดผลทางค่านิยมเจตคติ

อาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเห็นว่า ปัญหาที่ประสมมาก ได้แก่ การสังเกตนักเรียนจำนวนมาก และสังเกตหลายอย่างในเวลาเดียวกันทำไม่ได้ไม่ทั่วถึง นักเรียนมีจำนวนมากไม่สามารถวัดเจตคติได้ครบทุกด้านและครบทุกคน ความยากลำบากในการวัดเจตคติโดยการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล ความยากลำบากในการตัดสินเจตคติกับปัญหาทางเศรษฐกิจของนักเรียน ความยากลำบากในการตัดสินพฤติกรรมของนักเรียนให้ตรงกับเจตคติที่แท้จริง ความยากลำบากในการตัดสินเจตคติจากพฤติกรรมของนักเรียนที่พบเห็นเป็นครั้งคราว ความยากลำบากในการวัดเจตคติด้วยวิธีสอบข้อเขียน ความยากลำบากในการวัดเจตคติจากการสังเกตนักเรียน การวัดเจตคติด้วยการสอบข้อเขียนมีความยากในการตั้งปัญหา การวัดเจตคติด้วยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนทำไม่ได้ไม่ทั่วถึงในเวลาเรียน การวัดเจตคติด้วยการสัมภาษณ์มีความยากในการตั้งปัญหา ความยากลำบากในการพิจารณาเจตคติที่มีผลมาจากความรู้ความเข้าใจของนักเรียน ความยากลำบากจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกนอกชั่วโมงเรียนพลศึกษา ส่วนปัญหาอื่น ๆ อาจารย์พลศึกษาเห็นว่า ประสมน้อย

7. ความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาเกี่ยวกับเรื่องที่จะมีการปรับปรุง
 อาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเห็นว่า เรื่องที่จะได้ปรับปรุง
 อย่างมากในการวัดผลวิชาพลศึกษา ได้แก่ เรื่องอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก
 สะดวกในการทดสอบทักษะกีฬา การเห็นความสำคัญและการให้ความร่วมมือของโรงเรียน
 และอาจารย์อื่น ๆ ในการทดสอบวิชาพลศึกษา อุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก
 สะดวกในการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบและวิธีวัด
 ผลของกระทรวงศึกษาธิการ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีวัดผลทางคาน
 พลศึกษา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีวัดผลทางคานเจตคติ ความรู้ความเข้าใจ
 เกี่ยวกับแบบทดสอบมาตรฐานของทักษะกีฬาแต่ละประเภท ความรู้พื้นฐานทางสถิติที่จำเป็น
 เป็นต่อการวัดผลคานพลศึกษา ส่วนเรื่องอื่น ๆ อาจารย์พลศึกษาเห็นว่า ควรปรับปรุงน้อย

8. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดผลวิชาพลศึกษา

อาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้เสนอแนะว่า ควรปลูกฝังให้
 นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนและการวัดผลวิชาพลศึกษา ควรมีการวัดผลทาง
 พลศึกษาให้ครบทุกคาน ควรจัดเตรียมอุปกรณ์และสนามให้พร้อมอยู่เสมอ ควรชี้แจงให้
 นักเรียนได้เข้าใจถึงวิธีการเรียนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรใหม่ และลดจำนวนชั่วโมงสอน
 ของอาจารย์พลศึกษาให้น้อยลง ควรจัดการวางสอนให้วิชาพลศึกษาแต่ละวันมีชั่วโมงพักบ้าง
 ควรแยกวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาออกจากกัน และสอนแยกชาย-หญิง ควรมีการจัดอบรม
 สัมมนาเรื่อง การวัดผลแก่อาจารย์พลศึกษา ครูพลศึกษาควรมีความกระตือรือร้น มีความ
 รับผิดชอบ มีมนุษยสัมพันธ์ มีการประสานงานกันระหว่างครูรวมงาน อาจารย์อื่น ๆ และ
 หน่วยงานวัดผลของโรงเรียน อีกทั้งมีการบันทึกผลและติดตามผลนักเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์พลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่มีวุฒิระดับปริญญาตรี แสดงว่า คุณวุฒิของอาจารย์พลศึกษามีความเหมาะสมดีแล้ว สอดคล้องกับในสหรัฐอเมริกา ทุกรัฐได้ตั้งเกณฑ์มาตรฐานไว้ว่า "ครูที่ทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาจะต้องมีวุฒิปริญญาตรีเป็นอย่างต่ำ"¹ และ ซิลเวสเตอร์ (Silvester) ได้กล่าวไว้ว่า "ครูที่ได้รับวุฒิปริญญาตรีทางพลศึกษาจะมีความเข้าใจหลักการและวิธีสอนที่ดี"² อาจารย์พลศึกษาส่วนมากมีอายุระหว่าง 26-30 ปี และมีประสบการณ์สอนระหว่าง 1-5 ปี แสดงว่าอาจารย์พลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายยังอยู่ในวัยหนุ่มสาว และมีประสบการณ์น้อย ผู้วิจัยเห็นว่า การสอนวิชาพลศึกษาในระดับนี้ต้องอาศัยสมรรถภาพและประสบการณ์พอสมควร ดังนั้น อาจารย์ที่สอนควรจะมีประสบการณ์สอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป เพราะอาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมากจะสามารถเข้าใจถึงปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาในการวัดผลได้เป็นอย่างดี

อาจารย์พลศึกษาต้องทำการสอน 11-20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และรับผิดชอบห้องเรียน 6-10 ห้อง ซึ่งค่อนข้างมาก และอาจจะทำให้เกิดปัญหาทางการวัดผลเนื่องจากนักเรียนมีจำนวนมาก จากการวิจัยของคณะกรรมการ Laports ได้เสนอแนะว่า ควรมีครูพลศึกษามือ 1 คน ต่อนักเรียน 200 คน ไม่เกิน 1 : 250³ ซึ่งเป็นจำนวนที่อาจารย์พลศึกษาสามารถสอนและวัดผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิชาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนมากเป็นวิชาที่ใช้สถานที่ไม่มากนัก และอาจารย์พลศึกษาทำการสอนก็มีทักษะในวิชานั้น ๆ เป็นอย่างดี และอาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับ

¹Unesco, International Bureau of Education Secondary Teacher Training (Paris : IBE Publication No. 155, 1954), p. 178.

²P.J. Silvester, "Attitude to Physical Education in the Elementary School," The Physical Education, 61 (July 1969) : 32-36.

³Grayson Daughtrey, Effect Teaching in Physical Education for Secondary School (Philadelphia : W.B. Saunders Co., 1973), p. 179.

การวัดผลมาแล้ว

2. วิธีการวัดผลวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า คำนวณความรู้ วัดโดยการสอบข้อเขียนแบบปรนัยและวัดการสอบข้อเขียนในเวลาเฉพาะนอกเวลาเรียน แสดงว่า อาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนมากนิยมการวัดผลโดยการสอบข้อเขียนแบบปรนัย ทั้งนี้เป็นเพราะการสอบข้อเขียนแบบปรนัยสามารถวัดเนื้อหาทางความรู้ได้กว้าง และข้อสอบแบบปรนัยยังสะดวกต่อการตรวจให้คะแนน ไม่เสียเวลาในการตรวจมากนักอีกด้วย การวัดผลคำนวณความรู้ส่วนใหญ่ทำการวัดผลนอกเวลาเรียน คือ หลังจากที่ได้ทำการเรียนการสอนเสร็จสิ้นแล้ว ทั้งนี้เพื่อไม่ให้กระทบกระเทือนถึงเวลาเรียนนั่นเอง

คำนวณสมรรถภาพทางกาย วัดเฉพาะรายการทดสอบสมรรถภาพทางกายบางรายการ และอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ควบคุมรายการทดสอบเองทั้งหมด แสดงว่า อาจารย์พลศึกษาส่วนมากไม่สามารถทำการทดสอบสมรรถภาพทางกายได้ครบทุกรายการ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะเวลาน้อย ขาดอุปกรณ์ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกในรายการทดสอบบางอย่าง จึงทำให้ทำการทดสอบได้เฉพาะบางรายการเท่านั้น และในการทดสอบอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ควบคุมเองทุกครั้ง เพื่อว่าผลของการทดสอบจะได้มีเกณฑ์มาตรฐานเดียวกัน และทำให้มีความเชื่อถือได้ในการทดสอบ

คำนวณทักษะ วัดทั้งทักษะเฉพาะและการเล่นเป็นทีม และอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ควบคุมการทดสอบทั้งหมด แสดงว่า อาจารย์พลศึกษาเห็นความสำคัญของการวัดทักษะเฉพาะและการเล่นเป็นทีม เพราะทั้งทักษะเฉพาะและการเล่นเป็นทีม เป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กัน ถ้าทักษะเฉพาะดี การเล่นเป็นทีมก็ดีขึ้น ซึ่งการวัดทั้งสองอย่างรวมกันนี้จะทำให้สามารถทำนายถึงความสามารถทางทักษะของผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง และในการทดสอบอาจารย์ผู้สอนจะเป็นผู้ควบคุมเองทั้งหมด

คำนวณเจตคติ วัดจากการมาเรียนและการแต่งกายของนักเรียน และวัดโดยการสังเกตนักเรียนในขณะที่เรียน แสดงว่า อาจารย์พลศึกษาวัดเฉพาะพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกอย่างเด่นชัดเท่านั้น และการใช้สังเกตในขณะที่เรียน ซึ่งยังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ผู้วิจัยมีความเห็นว่า อาจารย์พลศึกษาควรจะได้มีการใช้วิธีการวัดผลทางด้านนี้ให้มากขึ้นกว่าที่ทำ

อยู่ ทั้งนี้ก็เพื่อจะได้ทราบถึงเจตคติของผู้เรียนหลาย ๆ ด้าน และเป็นเจตคติที่แท้จริง อีกทั้งจะเป็นการช่วยให้นักเรียนมีการปรับปรุงเจตคติของตนเองอีกด้วย

3. ปัญหาการวัดผลด้านความรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนไม่มีความสนใจในการวัดผลด้านความรู้ เพราะเห็นว่ามีคะแนนสอบน้อย ส่วนใหญ่จะไปสนใจการทดสอบภาคปฏิบัติ ผู้วิจัยเห็นว่า ควรจะได้มีการเพิ่มคะแนนการสอบข้อเขียนให้มากกว่าเดิม เพื่อให้ให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญของการสอบข้อเขียนมากขึ้น วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีหน่วยกิต การเรียนร่อยและความรู้ทางด้านพลศึกษาไม่ได้นำไปใช้ในการสอบเข้าหรือศึกษาต่อในสถาบันชั้นอุดมศึกษา นอกจากผู้ที่ต้องการเข้าศึกษาต่อในสาขาพลศึกษาเท่านั้น นักเรียนส่วนใหญ่จึงสอบเอาแค่ออกงานเท่านั้น เพราะเป็นวิชาบังคับ แต่จะให้ความสำคัญกับวิชาที่มีหน่วยกิตมาและสามารถใช้ในการศึกษาต่อได้เป็นพิเศษ นักเรียนจึงเห็นว่าวิชาพลศึกษาไม่ค่อยสำคัญเท่าไรนัก ดังนั้น อาจารย์พลศึกษาจะต้องมีการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้ตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน ดังผลการวิจัยของมายเรล และไอด้า (Myrle and Ida) ที่ว่า ความสนใจที่จะเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนมากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับแผนการสอนของครูและความสามารถในการจัดบทเรียนให้เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน¹ เพราะวิชาพลศึกษามีความเกี่ยวข้องกับค่าเนินชีวิต คือ ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย ซึ่งตามความเป็นจริงที่ปรากฏได้ในปัจจุบัน การพลศึกษามีบทบาทอย่างมากในการช่วยปรับปรุงชีวิตในสังคมประชาธิปไตย²

¹James J. Myrle and Webb M. Ida, "Why Girls "Sit out" During Physical Education Lesson," Physical Education 57 (November 1965) : 75-81.

²Charles A. Bucher, "Sociological Interpretation of Physical Education," Foundations of Physical Education 5th ed. (Saint Louis : The C.V. Mosby Company, 1968), p. 551.

4. ปัญหาการวัดผลด้านสมรรถภาพทางกาย ผลการวิจัยพบว่า สถานที่ และ เครื่องอำนวยความสะดวกในการวัดสมรรถภาพทางกายไม่เพียงพอ และเสียเวลาในการ วัดหลายท่าน ผู้วิจัยเห็นว่า การวัดสมรรถภาพทางกายมีความสำคัญต่อการเรียนวิชาพลศึกษาอย่างมาก การวัดสมรรถภาพทางกายบางอย่างต้องใช้สถานที่และอุปกรณ์ อาจารย์พลศึกษาต้องมีการจัดเตรียมในสิ่งเหล่านี้ให้พร้อม และพยายามคิดแปลงอุปกรณ์และสถานที่เท่าที่มีอยู่ให้สามารถวัดสมรรถภาพทางกายของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม เพราะ "สถานที่หรือสนามที่ใช้สอนกิจกรรมนั้นเปรียบเสมือนห้องปฏิบัติการของพลศึกษา"¹ และอาจารย์พลศึกษาควรจะได้ใช้สถานที่และอุปกรณ์ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด² การวัดสมรรถภาพทางกายควรจะได้ทำการวัดทุกครั้งที่ทำ การสอน เพื่อจะได้ไม่เสียเวลาในการวัดมากและสามารถวัดได้ครบทุกรายการ การวัดอาจจะทำที่ละรายการจนครบหรือวัดตามความเหมาะสมของสภาพการณ์ที่สามารถจัดทำได้ภายในโรงเรียน ดังนั้น การวัดสมรรถภาพทางกาย อาจารย์พลศึกษาไม่ควรจะมองข้ามถึงความสำคัญไปเสีย เพราะถ้าสมรรถภาพทางกายของนักเรียนดี ก็จะมีส่วนทำให้ผลการเรียนดีขึ้นด้วย³

5. ปัญหาการวัดผลทางด้านทักษะ ผลการวิจัยพบว่า เวลาในการเรียนและการวัดผลทักษะมีน้อย และทักษะทางพลศึกษาที่จะวัดมีมาก ประกอบกับจำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมีมาก และการทดสอบทักษะต้องทำเป็นรายบุคคล นักเรียนที่เหลือมีเวลาว่างทำให้เกิด

¹วรัทที เพียรชอบ, หลักการและวิธีสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา

(พระนคร : อุดมศึกษาแผนกการพิมพ์, 2513), หน้า 96.

²ฉานิต บิลมาศ, "คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), หน้า 86.

³Macia E. Hart, and Claton T. Shay, "Relationship Between Physical Education and Academic Success," Research Quarterly, Vol. 35, No. 3 (October 1964) : 357-448.

ความเบื่อหน่าย ผู้วิจัยเห็นว่า การทดสอบทักษะอาจารย์พลศึกษาควรจะได้มีการเตรียมการวัดไวล่วงหน้า คือ จัดเตรียมอุปกรณ์ สถานที่ และขั้นตอนในการวัด เพื่อให้การทดสอบเกิดความสะดวกและรวดเร็ว อาจารย์พลศึกษาควรจัดผู้เข้าทดสอบออกเป็นชุด และที่เหลือก็เตรียมตัวและพร้อมที่จะเข้ารับการทดสอบได้ทันที จะทำให้ประหยัดเวลาในการทดสอบ และทดสอบได้ครบตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดเอาไว้ การวัดผลค่านี้นี้ควรจะได้ทำการวัดทุกครั้งหลังจากสอนทักษะแต่ละอย่างเรียบร้อยแล้ว และเปิดโอกาสให้นักซ่อมพอสสมควร เพราะจะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการทดสอบมากขึ้น อาจารย์พลศึกษาไม่ควรจะทำการวัดผลนักเรียนเมื่อสอบทักษะครบหมดทุกอย่างแล้ว เพราะจะทำให้เกิดปัญหาทางด้านเวลา นักเรียนลืมทักษะที่เรียนไปแล้ว ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อการวัดผลทางทักษะได้ ดังนั้น การวัดผลที่ดีควรจะได้มีการวัดหลาย ๆ ครั้งต่อเนื่องกันไปอย่างสม่ำเสมอ¹ และตรงตามแผนที่ได้วางไว้

6. ปัญหาการวัดผลค่านเจตคติ การวิจัยพบว่า การวัดผลทางค่านเจตคติมีความยุ่งยากและสลับซับซ้อน มีข้อบ่งชี้ที่จะวัดหลายอย่าง จำนวนนักเรียนและเวลาเรียนมีส่วนทำให้เกิดปัญหาต่อการวัดผลมาก ทำให้การวัดผลค่านเจตคติทำได้ไม่ครบทุกค่าน ผู้วิจัยเห็นว่า อาจารย์พลศึกษาควรมีการจัดทำโปรแกรมการวัดค่านเจตคติไว้ก่อนทำการสอน โดยระบุว่าจะวัดอะไรบ้าง แต่ละชั่วโมงที่สอนจะวัดทางค่านใด แล้วทำการบันทึกพฤติกรรมแต่ละค่านของนักเรียน และควรแจ้งให้นักเรียนทราบพฤติกรรมของตนในตอนท้ายชั่วโมงทุกครั้ง เพื่อให้นักเรียนได้มีการปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้น ทั้งนี้ เพราะเจตคติเกิดจากการเรียนรู้ ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม ดังนั้น เจตคติจึงเป็นเรื่องที่เปลี่ยนแปลงได้²

¹สุภาพ วาดเขียน และอรพินธ์ โภชนาคา, การประเมินผลการเรียนการสอน (พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2518), หน้า 12.

²สุนรรณ พันธุ์วิภาส และชัยวัฒน์ บัจจพงษ์, ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติ (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเคียนส์ไตร์, 2522), หน้า 177.

เจตคติสวนมากวัดโดยวิธีการสังเกต และสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคล แล้วประเมินพฤติกรรมออกมาเป็นคะแนน จึงทำให้เป็นปรนัยได้ยาก และไม่มีเกณฑ์การวัดผลที่แน่นอนและมีมาตรฐาน การวัดเจตคติจะทำได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมออกมาเท่านั้น ดังที่ คาร์เตอร์ วี กูด (Carter V. Good) ไคกล่าววว่า "เจตคติ คือ ความพร้อมที่จะแสดงออกมาในทางใดทางหนึ่ง ที่จะสนับสนุนหรือต่อต้านสภาพการณ์บุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง"¹ จึงเห็นได้ว่า การวัดทางด้านนี้มีความยากลำบาก เท่าที่เท่ากันอยู่ในปัจจุบันก็วัดแต่เจตคติที่เด่นชัด แต่ยังไม่มีการวัดถึงเจตคติที่แท้จริงของนักเรียน ดังนั้น อาจารย์พลศึกษาจึงควรจะได้มีการจัดทำขึ้น เพื่อจะได้ทราบถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

7. อาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เห็นว่าควรมีการปรับปรุงด้านอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกในการวัดผลวิชาพลศึกษา เพราะอุปกรณ์มีน้อยหรือมีไม่พอเพียงกับความต้องการ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกมีจำกัด ผู้วิจัยเห็นว่า เรื่องเหล่านี้เป็นปัญหาที่อาจารย์พลศึกษาประสบกันอยู่เสมอ ดังเช่น การวิจัยของคอรี่ (Korri) พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก² ดังนั้น อาจารย์พลศึกษาจึงควรแก้ไขโดยใช้วิธีคัดเลือกอุปกรณ์บางอย่างมาใช้แทน และการทดสอบก็เลือกใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกที่มีอยู่

อาจารย์พลศึกษาต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายประเภท เช่น ผู้ร่วมงาน อาจารย์อื่น ๆ นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้บริหาร ในการวัดผลทางพลศึกษา อาจารย์พลศึกษาต้องมีการประสานงานและได้รับความร่วมมือจากบุคคลเหล่านี้มาก ดังนั้น อาจารย์พลศึกษาจึง

¹Carter V. Good, Dictionary of Education (New York : McGraw Hill Book Company, Inc., 1959), p. 48.

²Lea Jean Korri, "International Problems Encountered by Women Physical Education Teachers and Theirs Relation Teaching Competency as Expressed by Physical Education Majors in Minnesota," Dissertation Abstracts 31 (April 1971) : 5181 A.

ของ เป็นบุคคลที่มีมนุษยสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ อาร์โนลด์ (Arnold) ที่ว่า "ครูที่ดีควรมีสัมพันธ์ภาพอันดีกับบุคคลอื่น ๆ"¹ และอาจารย์พลศึกษานอกจากจะมีมนุษยสัมพันธ์แล้ว ยังต้องมีการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการวัดผลอยู่เสมอ เพื่อให้การวัดผลทางพลศึกษาได้มีการพัฒนาอยู่เสมอ

8. อาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้เสนอแนะว่า ควรมีการปลูกฝังให้นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเรียนวิชาพลศึกษาให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ การวัดผลทางพลศึกษาควรวัดให้ครบทุกด้าน อุปกรณ์ และสถานที่ควรมีการจัดเตรียมให้พร้อม ชั่วโมงสอนของอาจารย์พลศึกษาควรลดลงบ้าง เพราะเป็นการสอนที่ต้องใช้กิจกรรมทางกายเป็นส่วนมาก กระทรวงศึกษาธิการหรือกลุ่มโรงเรียนควรจะได้มีการจัดอบรมและจัดทำคู่มือหรือเอกสารเกี่ยวกับการวัดผลวิชาพลศึกษาให้แก่อาจารย์พลศึกษา เพื่อให้อาจารย์พลศึกษาได้มีการปรับปรุงการวัดผลของตนและได้รับความรู้ทางการวัดผลใหม่ ๆ อันจะช่วยให้การวัดผลมีการพัฒนาและมีแนวทางเดียวกัน เป็นต้น

ขอเสนอแนะ

1. วิธีการวัดผลวิชาพลศึกษา อาจารย์พลศึกษาควรจะได้มีการปรับปรุงวิธีการวัดผลให้สามารถวัดได้ครบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ของหลักสูตรทุกด้านที่จะวัด และวิธีการที่จะนำมาใช้ อาจารย์พลศึกษาควรเลือกวิธีการวัดผลที่สามารถจะใช้ทำนายผู้เรียนได้หลายด้าน ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ประหยัดเวลาในการวัดผลสำหรับอาจารย์พลศึกษาที่จะต้องทำการวัดผลผู้เรียนทุกด้าน และการวัดผลในแต่ละด้านควรจะได้มีการวัดให้ครบทุกรายการที่ได้กำหนดเอาไว้

¹Henjum Arnold, "A Study of Significance of Student Teacher's Personality Characteristics," Journal of Teacher Education 2 (Summer 1969) : 143-147.

2. ในการวัดผลวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อาจารย์พลศึกษาควรจะได้มีการ เน้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการมีความรู้ทางด้านพลศึกษามากยิ่งขึ้น เพราะสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และการวัดผลด้านความรู้ควรเพิ่มคะแนนให้มากขึ้นกว่าเดิม และมีเกณฑ์สอบผ่าน คือ ต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 เป็นต้น ซึ่งจะ เป็นผลทำให้นักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นต่อการทดสอบทางด้านความรู้มากขึ้น

3. อาจารย์พลศึกษาควรให้ความสำคัญทางด้านสมรรถภาพทางกาย โดยก่อน การสอนวิชาพลศึกษาต้องทำการทดสอบสมรรถภาพทางกายก่อน เพื่อให้นักเรียนได้ทราบ ภาวะเกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเอง และให้สนใจสมรรถภาพทางกายมากขึ้น การวัดผล อาจารย์พลศึกษาควรจัดเตรียม อุปกรณ์ สถานที่ให้พร้อม หรือตัดแปลงอุปกรณ์บางอย่างมา ใช้แทนในการทดสอบ การทดสอบสมรรถภาพทางกายควรทำอย่างสม่ำเสมอ เช่น ทดสอบ กลางเทอม หรือเดือนละครั้ง เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของสมรรถภาพทางกายและ การทดสอบย่อยแต่ละครั้งไม่จำเป็นต้องทำครบทุกอย่าง นอกจากการทดสอบในตอนต้นและ ตอนปลายเทอม

4. การวัดผลด้านทักษะ ทักษะที่นำมาทดสอบอาจารย์พลศึกษาควร เลือกแบบ ทดสอบที่สามารถจะทำนายทักษะได้หลาย ๆ ด้าน วิธีการทดสอบด้านทักษะควรจะได้มีการ จัดหรือหาวิธีการที่ให้ความสะดวก และประหยัดเวลาแก่ผู้ทดสอบทั้งการ เตรียมอุปกรณ์ สถานที่ และตัวนักเรียน อีกทั้งคะแนนที่ได้ควรมีความแม่นยำตรงตามสภาพความเป็นจริง และควรให้นักเรียนได้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางทักษะของตนเองด้วย

5. อาจารย์พลศึกษาควรชี้แจงให้นักเรียนได้เข้าใจจุดประสงค์ของการ เรียน วิชาพลศึกษาในค่านเจตคติที่มีความหมาย มีความสำคัญและการวัดผลจะวัดในลักษณะของ พฤติกรรมอย่างไรบ้าง เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและมีเจตคติที่ดีต่อการ เรียนวิชาพลศึกษาและ อาจารย์พลศึกษาต้องแยกพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกอย่างเด่นชัด เช่น การแต่งกาย การตรงต่อเวลา ความสนใจ ความตั้งใจ ความขยัน ความอดทน และการปฏิบัติตามคำสั่ง าวลา แล้วทำรายการบันทึกพฤติกรรมเหล่านี้ไว้ และแจ้งให้นักเรียนทราบโดยอาจารย์

พลศึกษาสรุปให้ฟังในตอนท้ายชั่วโมงเรียน หรือเป็นครั้งคราวก็ได้ ซึ่งพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกมานี้สามารถนำมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนได้

6. หน่วยงานพิเศษของกรมพลศึกษา ควรจัดศึกษานิตเทศน์ไปให้การนิเทศตามโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อให้คำปรึกษา แนะนำ และให้ความช่วยเหลือแก่อาจารย์พลศึกษาที่สอนอยู่ตามโรงเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัดผลดีขึ้น นอกจากนี้ ยังควรจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับระเบียบการวัดผล เกณฑ์การวัดให้เหมาะสมกับหลักสูตร เพื่อให้อาจารย์พลศึกษาได้ทราบถึงการวัดผลใหม่ ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

7. กลุ่มโรงเรียนควรจัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างอาจารย์พลศึกษาโรงเรียนต่าง ๆ ในกลุ่ม เพื่อจัดดำเนินการวัดผลให้เป็นไปในแนวเดียวกัน และจัดให้มีการสัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ระหว่างอาจารย์พลศึกษาในโรงเรียนต่าง ๆ เป็นประจำ เพื่อจะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนและการวัดผลที่เกิดขึ้น

8. กระทรวงศึกษาธิการควรจะได้จัดทำคู่มือ ระเบียบการวัดผลให้เด่นชัดขึ้นกว่าเดิม เพื่อจะได้เป็นแนวทางให้ครูพลศึกษาได้ปฏิบัติได้ดีขึ้น และเป็นไปในแนวเดียวกัน

9. สถาบันผลิตครูพลศึกษา ควรจะให้ความรู้ในเรื่องวิธีการวัดผลให้มากขึ้น เพราะในปัจจุบันการวัดผลวิชาพลศึกษายังไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร อาจารย์พลศึกษาบางท่านยังไม่เข้าใจถึงวิธีการวัดผลที่ถูกต้อง ดังนั้น จึงควรเน้นการสอนด้าน การวัดผลเพิ่มขึ้นอีก เพื่อช่วยให้การวัดผลวิชาพลศึกษามีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

10. ควรมีการวิจัยปัญหาการวัดผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้ประชากรจากภาคการศึกษาต่าง ๆ ที่นอกเหนือไปจากในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อจะได้ทราบปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลวิชาพลศึกษาที่เกิดขึ้นอย่างทั่วถึง

11. ควรมีการศึกษาปัญหาการวัดผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในระดับการศึกษาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอีก เพื่อจะได้ทราบข้อเท็จจริงในการวัดผลวิชาพลศึกษาในระดับการศึกษาที่ต่างกัน